

[Ellemann-Jensen]

betækningsbidrag, men den løsning, man er kommet frem til, er ikke god nok, og det er uforståeligt, at regeringens støttepartier bl. a. har accepteret den pris, at der nu bliver pålagt en række grupper øgede byrder. Man har jo valgt at forhøje det såkaldte 70 pct.s loft til 75 pct. Det er for øvrigt tal, der er helt misvisende. Hidtil har der jo reelt været tale om et 74 pct.s loft, når vi ser på, hvad folk skal af med, og det bliver altså nu til et 79 pct.s loft. Så hvorfor dog ikke begynde at kalde dette loft ved dets rette navn? Så kunne man også benytte lejligheden til at benævne skatteloftsreglen i § 3 ved dens rette navn, der må blive noget i retning af et 70½ pct.s loft.

Men nu får vi altså i § 5 et 75 pct.s loft eller rettere et 79 pct.s loft med nedslagsmuligheder også i formueskatten. Og sådan som man begrænser nedslagsmulighederne i formueskatten, vil det stadig kunne forekomme, at skatten bliver større end den samlede skattepligtige indkomst. Vi finder stadig – specielt i landbruget – indkomster, der er så små i forhold til formuen, at man vil blive ramt af en regel som den, man indfører, fordi man yderligere har begrænset nedslagsmulighederne i forhold til det, der var gældende indtil december.

Der er en anden gruppe, der får problemer her. Vi fik her i folketinget kort tid efter, at decemberændringerne var gennemført, udleveret en kronik skrevet af revisor Preben Juul Kjær og advokat Finn Thomsen. Den hed L 64, og i denne berømte kronik, som kom til at indgå i debatten, beskrives et eksempel, der hedder »enkefru Karlsen«. Enkefru Karlsen er en pensionist, som arver en mindre formue, anbragt i lavt forrentede papirer, og det giver hende en lille, pæn indtægt oven i folkepensionen. Men reglerne i december betød for enkefru Karlsen en så voldsom stigning i hendes skat, at hun reelt måtte halvere sine udgifter til privatforbruget. Hvis vi ser på, hvordan de regler, som de fire partier nu har lavet, virker, så vil enkefru Karlsen komme ud for at skulle skære yderligere ned på sit privatforbrug i forhold til den halvering, hun måtte gennemføre i december. Det skyldes, at hun hidtil har fået et nedslag i skatten på grund af skatteloftet. Det nedslag vil ikke længere være nær så stort, som det har været hidtil, fordi man hæver skatteloftet, og det vil sige, at enkefru

Karlsens skat nu vil stige med noget, der svarer til 5 pct. af hendes indkomst. Det kunne tale for, at man diskuterer, hvorvidt der fortsat burde være to forskellige satser for formueskatten, men det er en helt anden ting. Spørgsmålet er, om man overhovedet er gået ind i disse problemstillinger, om man overhovedet har været klar over, hvilken gruppe det var, man ramte med disse regler.

Der er heller ingen tvivl om, at når man laver et højere skatteloft, vil det give et stigende provenu, og det vil det specielt gøre, når vi er kommet et par år frem i tiden, fordi en lang række af de kommuner, der var tæt på at ramme ind i skatteloftet nu, hvor man hæver udskrivningsprocenten, og hvor man i øvrigt flere steder i kommunerne sætter skatterne i vejret, selvfølgelig ikke vil ramme ind i skatteloftet nu, hvor man hæver det. Og da vil jeg gerne spørge ministeren, for jeg går ud fra, at med det seriøse arbejde, udvalgspartierne vel har udført, har man regnet på de ting: hvor stort et merprovenu er det egentlig, man får ud af det? Jeg vil gerne have ministeren til at fortælle, hvor stort dette merprovenu bliver, hvis man går et par år frem i tiden, for det kan jo være interessant at sætte det i relation til det provenutab, som man postulerer at man får i forbindelse med lempelsen af formueskatten her.

Det er ret indviklet, det, man har måttet lave som overgangsordninger. Det er på det nærmeste uforståeligt, og der er altså en hel del skævheder i den loftsregel, man indfører nu; derfor havde det været meget rimeligere, om man havde genindført den gamle § 11 i udskrivningsloven, sådan som det også foreslås af venstre og nogle andre partier, og sådan som man får lejlighed til at stemme om det i dag.

Man kan så spørge sig selv: hvorfor vil man ikke det? Ja, vi ser i betækningsbidraget fra de fire forligspartier noget, der muligvis forklarer det. Man ser den bemærkning, at man vil – jeg citerer – »begrænse tilskyndelsen til at nedbringe den skattepligtige indkomst«.

Her må jeg spørge forligspartierne og især CD og kristeligt folkeparti: dækker det over de skattepolitiske holdninger, man har i de partier? Kender man overhovedet ikke ligningslovens § 28? Og jeg vil da gerne spørge både disse partier og skatteministerne, da det efterhånden er lidt trættende at høre den på-